

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

Con có cha có mẹ
là sự giáo dục trọn vẹn
nhất trên đời này.

GIÁO DỤC

Cha mẹ là người thầy đầu tiên trong cuộc đời con trẻ

CAO NGUYÊN

Một nhà văn đã từng diễn thuyết: “Là cha mẹ, thành tựu lớn nhất là nuôi dạy được những đứa trẻ hòa nhập vào thế giới”.

Một cuộc khảo sát đã được thực hiện trên Internet với câu hỏi như sau: Nếu ông bố nào không thể chăm sóc con nhỏ với thời gian 12 giờ trong một tuần thì sẽ bị tước danh hiệu làm cha, bạn có ủng hộ quan điểm này không?

Kết quả khảo sát cho thấy: Tỷ lệ ủng hộ đạt đến 79%, nhận được nhiều phiếu đồng ý vượt trên cả phiếu phản đối. Nhưng khi ban tổ chức chương trình phỏng vấn một

số đứa trẻ, trong đó có câu trả lời của 3 em đã gây bất ngờ rằng: Không đồng ý, không ủng hộ. Và lý do là:

*Bởi vì ông ấy là bố của cháu;
Bố cháu mãi mãi là người bố tốt nhất;
Bố cháu làm việc cả tuần vất vả,
thật khó khăn.*

Trước lời này của con trẻ, ông bố hạnh phúc ấy đã xúc động chia sẻ: nghĩ rằng tất cả các đứa trẻ đều sẽ nói đồng ý, nhưng không ngờ lại nhận được câu trả lời thẳng thắn đầy chân thành như thế này của con mình. Bản thân làm bố cũng không nghĩ tới điều này, vì bình thường có khá ít thời gian chăm con; vậy mà trong tâm con mình vẫn cảm kích và đưa ra nhận xét âm ập như vậy.

Những kinh nghiệm do giáo dục không phù hợp thường lưu lại nhiều bài học đau đớn và sâu sắc.

Jenny Elim, tác giả chuyên về chăm sóc và giáo dục trẻ em Hoa Kỳ từng nói:

“Không sợ trẻ nhỏ có thiếu sót, mà điều đáng sợ nhất là sự thiếu đúng đắn trong phương pháp dạy dỗ và quan niệm giáo dục gia đình của các bậc cha mẹ.

Với trẻ em chưa đủ trưởng thành, nên hầu như tất cả các phản ứng với thế giới bên ngoài đều dựa trên phản ứng tự nhiên và bất chước. Vì vậy cha mẹ cần kiên nhẫn dần dần từng bước, đồng thời dạy con thế nào thì mình làm gương thế ấy. Đây chính là hành trang quý giá nhất trên con đường trưởng thành cho con trẻ”.

Đối với trẻ con thì nên nhận nại

Tiếp theo trang 3

Đạy trẻ cách tôn trọng thân thể người khác (Phần 1/2):

“Tôi chính là chủ nhân của thân thể mình”

TRANG LÂM QUÂN

Một buổi chiều, hai cô bé 3 tuổi Lola và Nina đang chơi búp bê trên ghế sofa của nhà trẻ, chúng lục tung các đồ để chọn những bộ đồ hợp cho búp bê. Đột nhiên Nina kêu lên: “Ồi, ở đây có một miếng tã giấy, chúng ta có thể thay tã giấy cho búp bê”.

Ngoài quần áo, vớ, bình sữa, nướm vú, đôi khi các bậc cha mẹ cũng bỏ vài chiếc tã giấy vào trong giỏ quần áo cho trẻ đến lớp. Bất kể là bé trai hay bé gái cũng có thể dùng những chiếc tã giấy của mình làm trò chơi.

Sự việc xảy ra khi tôi đang chơi cùng những đứa trẻ khác ở trong bếp thì nghe thấy loáng thoáng giọng nói của Lola: “Tôi không muốn”.

“Nhưng cậu tè dầm ra quần rồi”, Nina nói.

“Tôi không tè ướt quần”, Lola phản bác. Tôi cảm thấy kỳ lạ khi nghe thấy như vậy, chẳng phải Lola đã học xong “cách đi toilet” hơn nửa năm rồi sao, tại sao vẫn tiểu ra quần? Tôi quyết định ra xem đầu đuôi câu chuyện, không ngờ vừa bước đến thì nhìn thấy Lola đang có tờ ra trốn tránh Nina và hét lên: “Tôi không muốn chơi như vậy!”

Thì ra sau khi Nina thay tã cho búp bê xong, phát hiện trong giỏ vẫn còn một miếng tã giấy, do đó cô bé nghĩ ra trò muốn Lola làm búp bê, còn mình làm mẹ giúp thay tã. Đối diện với sự phản kháng của Lola, Nina làm nger và tiếp tục đến gần, lấy chiếc tã mặc cho Lola.

Lúc đó tôi vẫn do dự không biết nên chủ động đến can thiệp cuộc phân tranh của bọn trẻ hay không, thì cô Mira (một giáo viên người Đức) nói to và bước nhanh tới, lập tức ngăn chặn hành vi của Nina: “Khi người khác nói không muốn thì con hãy dừng lại, không được tùy ý động chạm vào người khác”.

Lời nói của cô Mira đã đánh thức tôi, tôi tự trách mình phản ứng thật chậm chạp. Vì cho rằng Nina và Lola đều là bé gái, nên tôi đã không ý thức được cách chơi của Nina đã quá giới hạn. Mặc dù Nina không kéo quần của Lola, nhưng xác thực đã xâm phạm đến quyền tự chủ thân thể của Lola.

Nina bị thái độ nghiêm nghị của cô Mira làm sợ đến nỗi không dám động đậy, bởi vì trong nhà trẻ, những giáo viên chúng tôi ngoài việc chú trọng đến an toàn thân thể của trẻ thì chưa từng lớn tiếng ngăn cấm như vậy. Lúc đó, cô Mira ngồi xuống, nhẹ nhàng nói với Nina: “Mỗi người đều phải bảo vệ thân thể mình, bất kể là ai cũng đều không muốn bị người khác động vào; vậy nên con không thể tùy ý chạm thân thể người khác. Chỉ cần con không thích, dù có giáo hoặc người lớn cũng không thể chạm vào cơ thể con nếu họ không có được sự đồng ý của con, con hiểu không?” Nina đã nhận thức ra được tính nghiêm trọng của sự việc, Lola cũng mở to mắt luống cuống. Cô Mira không biết xử lý ra sao, đành cười hỏi: “Có biết lần sau con nhất định sẽ chú ý, phải không?” Nina gật gù đầu.

Cha mẹ có thể dạy trẻ nói “không” với những cử chỉ thân mật mà bản thân không thích.

Cô Mira cũng quay sang gọi Lola đến bên cạnh, nói: “Con làm rất tốt, mỗi người đều nên bảo vệ tốt thân thể của mình”.

Khi quay lại thấy khuôn mặt Nina vẫn rất buồn bã, cô Mira an ủi: “Nina, cô biết con cảm thấy rất buồn, con có muốn được ôm một cái không?” Nina bắt đầu khóc to lên, ôm chặt lấy cô Mira, mãi không chịu buông.

“Tôi chính là chủ nhân của thân thể mình”. Dạy trẻ nói “không” với những cử chỉ thân mật mà bản thân không thích.

Thu Hà biên dịch

Nét độc đáo trong giáo dục của người Nhật

QUỲNH CHI

Người Nhật đặc biệt chú ý đến giáo dục mầm non

Nhiều bà mẹ Nhật Bản sau khi sinh con đã nghĩ việc ở nhà, dành toàn thời gian cho con cái. Bởi vì họ cho rằng một đứa trẻ trước ba tuổi là đang trong giai đoạn mầm non, là giai đoạn cực kỳ quan trọng. Người xưa có câu ngạn ngữ: "Tam tuế khán đại, thất tuế khán lão", ý rằng nhìn trẻ lúc lên 3 có thể biết tâm tính nó khi trưởng thành, nhìn trẻ lúc lên 7 sẽ biết cả đời của nó. Một khi đứa trẻ trưởng thành mà xảy ra vấn đề, thì đặc biệt khó sửa đổi.

Người Nhật tin rằng: Người đàn ông cần phải làm việc siêng năng hơn một chút, nhiều hơn một chút, thu nhập cao hơn một chút, để người phụ nữ có thể yên tâm ở nhà chăm sóc gia đình, đợi đứa trẻ hơn 3 tuổi rồi sẽ quay lại làm việc. Như vậy cũng sẽ không ảnh hưởng đến năng suất của xã hội, mà lại đặc biệt có lợi cho sự phát triển của cá thể hệ tương lai.

Đối với người Nhật, nuôi dưỡng con trẻ có một nguyên tắc chính, đó là: “Bảy phần no bụng, bảy phần ấm”. Về cơ bản, họ không cho trẻ ăn quá nhiều và không sợ trẻ mặc quá ít. Vào mùa thu, trẻ mặc một chiếc áo mỏng để nghịch nước ở ngoài trời, họ cũng không lo sợ trẻ bị lạnh.

Các trường học Nhật Bản đặc biệt chú ý đến đồng phục học sinh

Đồng phục học sinh của Nhật cũng rất đẹp, có nhiều kiểu dáng và chất lượng tốt. Có người hỏi họ tại sao lại coi trọng đồng phục học sinh đến vậy?

Câu trả lời của họ khiến người nghe cảm giác rất mới mẻ: Một người mặc đồng phục là muốn nói cho bản thân

mình biết: Vinh viễn không được quên danh tính của mình. Bất cứ người nào mặc đồng phục mà làm chuyện xấu, trong lòng của họ sẽ luôn cảm thấy bất an xấu hổ.

Mỗi gia đình có một cuốn số gia đình

Ở Nhật, một bà nội trợ trong gia đình mà không ghi số là điều không tưởng tượng nổi. Khi mua sắm trong siêu thị, một câu hỏi mà thu ngân viên nhất định sẽ hỏi là: Có cần hóa đơn không? Bởi vì các bà nội trợ Nhật Bản khi mua sắm trong siêu thị sẽ cần hóa đơn để tiện việc số sách. Khái niệm quản lý tài chính gia đình của họ được ương mầm từ khi còn nhỏ.

Trường trung học Nhật Bản đặc biệt chú ý đến các kỹ năng thực tế

Nữ công gia chánh, may vá, karate, thể thao... tất cả các khóa học được quan tâm đều được giảng dạy. Giáo viên tư vấn tâm lý tiếp xúc và hướng dẫn hàng ngày cho học sinh. Người Nhật thấy rằng nhiều trẻ em có vấn đề tâm lý từ sớm, vậy nên mỗi trường đều có một giáo viên tư vấn tâm lý.

Trường trung học Nhật Bản đặc biệt chú trọng các lớp học võ sĩ đạo

Mỗi trường trung học của Nhật đều có một lớp học riêng dành cho võ sĩ đạo (Bushido), và các cuộc thi liên quan được thường xuyên tổ chức. Võ sĩ đạo là những quy tắc đạo đức mới các võ sĩ ở Nhật Bản thời trung cổ phải tuân theo. Họ cho rằng lớp Bushido có thể nuôi dưỡng tính cách kiên cường, rèn giữa tinh thần bất khuất cho trẻ em.

Cho dù có lý tưởng vĩ đại đến thế nào chăng nữa, đều cần một thân thể

Người Nhật cho rằng lớp Bushido có thể nuôi dưỡng tính cách kiên cường, rèn giữa tinh thần bất khuất cho trẻ em.

tráng kiện mới thành hiện thực; chứ một thứ sinh tay trái gà không chặt thì khó mà thành công. Vì vậy, trường học ở Nhật đặc biệt chú trọng đến lớp học võ sĩ đạo này.

Học sinh Nhật Bản được dạy dỗ tuân thủ quy tắc

Vì sao người Nhật có thể dạy dỗ học sinh coi sự công hiến là thiên chức của mình? Làm sao mà người Nhật có tinh thần phục tùng như vậy?

Chính là nhờ người Nhật giáo dục học sinh phải chính tâm, thành ý, tu thân, tế gia, trị quốc, bình thiên hạ!

Tại Nhật Bản, hầu hết người dân đều vui vẻ cúi đầu chào người khác. Theo thống kê, một người chào đón ở lối cửa vào của một cửa hàng bách hóa Nhật Bản phải cúi chào 2,500 lần mỗi ngày. Họ vui vẻ làm như vậy trong suốt nhiều năm bởi vì họ coi sự công hiến này là nghĩa vụ của họ. Đây là kết quả được dưỡng thành từ giáo dục gia đình khi họ còn nhỏ.

Cha mẹ là người thầy đầu tiên trong cuộc đời con trẻ

Tiếp theo từ trang 1

nhiều hơn và ít trách mắng hơn, thấu hiểu và lắng nghe, đàn dặt và khích lệ nhiều hơn. Hãy để trẻ con có cơ hội cùng tham gia những hoạt động gia đình, bởi dưỡng tâm hơn trẻ để trẻ hiểu được thế nào là tầm lòng chân thành và một trái tim biết ơn.

Đĩ nhiên có đầy đủ điều kiện vật chất cũng rất quan trọng trong việc nuôi dưỡng trẻ nhỏ, khi chúng ta rót vào tâm hồn trẻ sự chân thành và tình yêu thương, tương lai nhất định trẻ cũng hiểu được thế nào là trân quý bản thân và yêu cuộc sống, càng dễ dàng hiểu được sự tôn trọng, và cảm ơn sự phò xuất của người khác.

Nhưng, chúng ta cũng biết rằng, những kinh nghiệm do giáo dục không phù hợp thường lưu lại nhiều bài học đau đớn và sâu sắc. Các chuyên gia chăm sóc và giáo dục trẻ em chia sẻ: Những năm đầu đời của trẻ nhỏ rất quan trọng, khi trẻ trước 6 tuổi, chúng ta cần dạy chúng những phép tắc trong hành xử, để chúng hiểu được điều gì có thể làm và điều gì không được phép làm.

Từ nhỏ đã có nề nếp, trẻ tự nhiên sẽ biết trân trọng bản thân và trân trọng những thành viên khác trong gia đình, sẽ không tự đứng làm tổn hai bản thân cũng chính là không bao giờ làm tổn hai người khác, dịu dặt và giáo dục trẻ theo

cách phù hợp hiệu quả hơn nhiều so với việc để chúng lớn lên không nghe lời rồi mới áp dụng kỷ luật và la mắng.

Giáo sư Stephen Baskerville của Đại học Howard cho biết: “Về cơ bản, mọi vấn đề xã hội quan trọng đều liên quan đến việc con cái thiếu cha. Bạo lực, tội phạm, nghiện ma túy, nghiện rượu, mang thai ở tuổi vị thành niên, tự tử, v.v. đều liên quan trực tiếp đến việc thiếu sự giáo dục từ người cha”.

Chúng ta đều biết rằng, không gì có thể thay thế được vai trò của người cha trong gia đình. Sức ảnh hưởng của người cha trong quá trình trưởng thành của trẻ thực sự quan trọng nhiều hơn bạn nghĩ. Trẻ có tự tin hay không, có mạnh mẽ hay không, có phát triển đúng đắn hay không, hoàn toàn không thể thiếu vắng bóng dáng người cha. Về phương diện này thì tôi có một trải nghiệm thực tế:

Gia đình tôi khá đơn chiếc, vợ chồng sống riêng không có ông bà hay cô chú bác bên cạnh, công việc của chúng tôi lại thường đi công tác xa nhà. Khi ấy con trai tôi mới hơn 1 tuổi, chỉ mới chập chững biết đi. Đầu tôi cố gắng hết sức dạy dỗ con từ cả hai vai trò

cha và mẹ để bù đắp sự vắng nhà thường xuyên của cha, đầu tôi muốn cậu bé mạnh mẽ thế nào thì kết quả đường như ngược lại.

Rõ ràng là cậu bé mất tự tin và trở nên nhút nhát khi thiếu

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

BẠN MUỐN CHIA SẺ BÁO VỚI NGƯỜI THÂN, BẠN BÈ?

Epoch Times Tiếng Việt sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

ĐẶT MUA BÁO NGAY HÔM NAY:

**TEL: (626) 618-6168
(714) 356-8899**

WWW.ETVIET.COM
10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Đối với trẻ con thì nên nhấn nại nhiều hơn và ít trách mắng hơn.

Những hệ lụy của sự phụ thuộc vào công nghệ

TỬ TỊNH

Sự lỏng lẻo về hiểu biết và những mối quan hệ rời rạc

Theo báo cáo Vietnam Digital Advertising, trong năm 2019 trung bình hàng ngày tại Việt Nam, mỗi người dành khoảng 6 tiếng 42 phút - tương đương với 1/4 ngày để truy cập Internet trên tất cả các thiết bị.

Các mối quan hệ xã hội và gia đình trở nên lỏng lẻo bởi mọi người đang mất dần những giao tiếp cần thiết để xây dựng sự gắn bó giữa những người thân, cha mẹ, con cái. Bạn bè gặp gỡ nhau, nhưng phần lớn thời gian ngồi cạnh nhau là để lướt Facebook hay Email. Những câu chuyện bàn luận tới chủ yếu là những điều xảy ra trên mạng xã hội.

Bởi vì mọi người không dành thời gian để lắng nghe nhau một cách thực sự, nên nguy cơ đổ vỡ giữa các mối quan hệ ngày càng tăng. Cha mẹ ông bà than phiền con cháu chỉ dành sự quan tâm cho công nghệ, còn con cháu lại đổ lỗi người lớn không chịu hiểu mình.

Mất đi lý tưởng sống vì thế giới ảo
Trong cuốn sách "Thế hệ làm lì nhất", Mark Bauerlein viết: "Thanh niên ngày nay chỉ quan tâm tới bản thân họ".

Theo một khảo cứu toàn cầu từ Trung tâm nghiên cứu Pew, ngày nay ít sinh viên đại học đọc sách, và phần lớn những người độ tuổi 18-34 ít hiểu biết về biến cố hiện thời hơn là thế hệ trước. Khảo cứu này thấy rằng trên khắp thế giới, phần lớn thanh niên chỉ đọc Facebook, Twitter, Instagram, Snapchat, WeChat và các phương tiện xã hội khác. Họ không đọc và học cái gì có ý nghĩa, mà chỉ chú tâm tới những thứ vô giá trị và không cần thiết.

Hãy lấy ví dụ về Hoàng Chi Phong, một thanh niên Hồng Kông, rất am hiểu các vấn đề "thời sự" và thậm chí là cả lịch sử hay luật pháp. Cậu tham gia biểu tình đòi quyền bầu cử công bằng cho người Hồng Kông từ năm 17 tuổi, và được coi là một biểu tượng cho phong trào này.

Một người trẻ bản lĩnh và hiểu biết nhiều sẽ biết phân tích và nhận định đúng sai, học hỏi các cách thức vận hành của thế giới hiện tại và tìm ra con đường, mục tiêu cho cuộc đời mình. Tất nhiên, bài viết này không khuyến khích thanh niên hiểu biết để biểu tình như Hoàng Chi Phong, nhưng nếu cuộc sống được ví như một ván cờ, thì ít nhất chúng ta cũng nên biết mình đang tiến lên vì điều gì và lý tưởng chúng ta muốn cống hiến là gì.

Bỏ qua văn học kinh điển, người trẻ tuổi ngày càng viết lách kém

Thế hệ trẻ ngày nay dường như ít ai gây dựng được ảnh hưởng văn chương như thế hệ cũ. Thế giới thông tin đang ngày

càng mở, phương thức tiếp cận không còn bị hạn chế như trước đây, nhưng chúng ta ít thấy những bài viết hay.

Annie Holmquist khi phân tích một bài viết của Tiến sĩ Edwin Lewis trong tác phẩm "A First Book in Writing" (Sách Luyện viết Cơ bản) - được viết năm 1897 - đã nêu lên những lý do tại sao đa phần người trẻ tuổi không còn văn hay chữ tốt như ngày trước.

Đầu tiên là việc họ đã không còn thói quen đọc các tác phẩm kinh điển vốn có nội dung vô cùng phong phú - đến nỗi dù đã trải qua hàng trăm hàng nghìn năm, người ta vẫn không ngừng phân tích và bình luận nội hàm chất chứa trong đó; có thể tác giả đã phải mất hàng mấy chục năm mới hoàn thành được một bộ sách như vậy. Từ kết cấu câu chuyện, các tuyến nhân vật, hình thức nghệ thuật, cách biểu đạt, ngôn từ, từ vựng... tất cả đan xen nhưng không hề rời rạc, và đặc biệt mỗi lần đọc lại chúng ta lại có thêm những khám phá mới.

Bây giờ sách mới rất nhiều, nhưng lại thiếu đi những cuốn sách chất lượng, ngôn ngữ biểu đạt càng ngày càng đơn giản, ít sự trau chuốt về ngôn từ, cách xây dựng nội dung và nhân vật thường giống nhau.

"Không có cách nào giúp chúng ta nhớ được từ vựng mới, hiểu được ngữ điệu vô cùng đa dạng của văn xuôi, biết được thế nào là ngữ điệu của một áng văn hay bằng cách đọc và thẩm thấu từng trang sách. Khi đọc, sự lên xuống của ngữ điệu không chỉ đơn thuần là vấn đề giọng nói; đó còn là vấn đề về tư duy, suy nghĩ của người đọc, người học...", Tiến sĩ Edwin Lewis viết.

Điều thứ hai là: thói quen đọc lướt.

Các mối quan hệ xã hội và gia đình trở nên lỏng lẻo bởi mọi người đang mất dần những giao tiếp cần thiết để xây dựng sự gắn bó giữa những người thân, cha mẹ, con cái.

Sự phát triển công nghệ khiến giới trẻ hình thành thói quen đọc lướt, đọc đối. Họ thường muốn thu thập thông tin một cách nhanh chóng nên thường chỉ chú trọng những phần chính trong tác phẩm và thường bỏ qua việc nghiên cứu sâu nội dung của tác phẩm đó. Thế nhưng nội hàm của một cuốn sách sẽ không chỉ qua đôi ba từ mà có thể tóm tắt hay cảm nhận được; người đọc phải bỏ tâm trí vào để suy nghĩ và thực sự tận hưởng những cảm xúc mà chính mình trải qua khi đọc tác phẩm.

Điểm cuối cùng mà bài viết của Tiến sĩ Edwin Lewis đề cập đến chính là thói quen học thuộc các trích đoạn.

Ngày nay chúng ta đang quá đề cao đến sự sáng tạo và cảm xúc, lại cho rằng việc "học thuộc lòng" chỉ là "học vẹt" và kìm hãm sự sáng tạo của người trẻ, nhưng chúng ta đã quên rằng sáng tạo và cảm xúc cũng cần một nền tảng để phát triển. Nền tảng đó càng vững chắc, có bề dày và chiều sâu thì sự sáng tạo của chúng ta lại càng phong phú.

Công nghệ đã trở thành một phần không thể thiếu trong đại đa số người dân ở mọi nơi. Nếu đến một quán coffee shop không có wifi, hẳn nhiều người sẽ rất sốt ruột khi không thể kiểm tra email, kiểm tra Facebook hay nhắn tin với bạn bè. Những hệ lụy về việc quá say mê vào công nghệ đang khiến chúng ta mất đi nhiều thứ quý giá mà khó có thể lấy lại trong một thời gian ngắn. Có lẽ đã đến lúc mọi người cần nhìn nhận lại một cách nghiêm túc về cách thức sử dụng công nghệ. Nó đang làm đời sống chúng ta tiện ích hơn hay phụ thuộc hơn? Gắn kết hơn hay rời xa hơn?

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

www.etviet.com

CHÚNG TÔI ĐƯA
NHỮNG TIN TỨC
QUAN TRỌNG,
TRUNG THỰC VÀ
TRUYỀN THỐNG

EPOCH TIMES TIENG VIET

3 EASY WAYS TO SUBSCRIBE/Có thể đặt báo qua:

ONLINE: www.etviet.com

BY PHONE/Call:

(626) 618-6168
(714) 356-8899

BY MAIL:

Fill out the form to the right and mail it to / Xin điền mẫu bên cạnh và gửi đến:

Epoch Times Tieng Viet
10962 Main Street, Ste 101,
El Monte, CA 91731

Weekly print paper to your home / Một tờ báo sẽ được giao tận nhà mỗi tuần.

All subscriptions will continue until you request to cancel / Báo vẫn tiếp tục giao cho tới khi khách hàng yêu cầu ngưng.

Yes, I'd like to subscribe for/Vâng, tôi muốn đặt báo:

Normal delivery/Gửi thường (khoảng 6-7 ngày sẽ nhận được báo)

6 months for \$59 12 months for \$104

Fast delivery/Gửi nhanh (khoảng 2-4 ngày sẽ nhận được báo)

3 months for \$45 6 months for \$89 12 months for \$175

NAME/Tên _____

PHONE/Số phone _____

ADDRESS/Địa chỉ _____

CITY/Thành phố _____

STATE/Tiểu bang _____

ZIP/Mã vùng _____

EMAIL _____

PAY BY CHECK/Trả bằng chi phiếu (Payable to /Trả cho: Epoch Times Tieng Viet)

USE MY CREDIT CARD/Dùng thẻ tín dụng

VISA MasterCard Discover

Card number/Số thẻ: _____

Exp.date/Ngày hết hạn: _____

Signature/Chữ ký: _____

CVC # (REQUIRED) /Số CVC (bắt buộc): _____